

Dette er sangene vi skal synge sammen under Drive-in-arrangementet på Sundenga i Hof på 17.mai kl 1200-1230. Skriv sangene gjerne ut og ta dem med deg, eller ha dem på telefonen din (Pga. Korona, så vil det ikke deles ut noe sangark ved Sundenga)

Kom gjerne tidlig til Sundenga!

Gud signe vårt dyre fedreland og lat det som hagen bløma! Lat lysa din fred frå fjell til strand og vetter for vårsol røma! Lat folket som brøder saman bu, som kristne det kan seg søma!

Vårt heimland i mørker lenge låg, og vankunna ljøset gjøymde. Men Gud, du i nåde til oss såg, din kjærleik oss ikkje gjøymde. Du sende ditt ord til Noregs fjell, og ljøs over landet strøymde.

Vil Gud ikkje vera bygningsmann, me fåfengt på huset byggja. Vil Gud ikkje verja by og land, kan vaktmann oss ikkje tryggja. So vakta oss, Gud, so me kan bu i heimen med fred og hyggja!

No er det i Noreg etter dag med vårsol og song i skogen. Om sædet enn gror på ymist lag, det brydder då etter plogen. Så signe då Gud det gode såd, til groren ein gong er mogen!

No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord
og etter som eit under nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar, med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar ein betre vår ein gong,

Ja, vi elsker dette landet, som det stiger frem, furet, værbitt over vannet, med de tusen hjem. Elsker, elsker det og tenker på vår far og mor og den saganatt som senker drømmer på vår jord, og den saganatt som senker, senker drømmer på vår jord.

Norske mann i hus og hytte, takk din store Gud! Landet ville han beskytte, skjønt det mørkt så ut. Alt hva fedrene har kjempet, mødrene har grett, /: har den Herre stille lempet, så vi vant vår rett:/

Ja, vi elsker dette landet, som det stiger frem, furet, værbitt over vannet, med de tusen hjem. Og som fedres kamp har hevet det av nød til seir, /: også vi, når det blir krevet, for dets fred slår leir :/